

Gud er ein og kortini Faðir, Sonur og Andi

Lukas ev. 1,26—38

BOÐANARDAGUR MARIU

Kirkjufaðirinn Augustin sigur frá, at meðan hann skrivaði sitt stóra verk um tréindina (De trinitate), har hann royndi at grunda yvir og greiða frá, hvussu tað kundi bera til, at Gud var ein og so kortini Faðir, Sonur og Andi, hevði hann ein drey. Hann droymdi seg at ganga niðri í sjóarmálanum við eina stóra sandstrond, og har sá hann ein smádrong grava eitt hol í sandin við eini øðuskel. Hann stóð og hugdi at honum, meðan hann arbeiddi, og tá drongurin helt seg hava fingið holið nóg stórt, vóð hann út í og fylti skelina við sjógvi og bar niðan í holið, og soleiðis helt hann á. Tá sigur Augustin við hann: »Litli mín, hvat er tað tú gert?« Drongurin hugdi undrandi at honum: »Sært tú ikki, at eg ætli mær at tæma havið niðan í holið?«. »Jú,« sigur »Jú, sigur Augustin, »tað siggi eg nokk. Men sært tú ikki, at havið er so stórt, og holið so lítið?« Tá hyggur drongurin fast at honum og

heldur fyrri: »Og so hugsar tú, at tú við tínum litla heila skal skilja skaparan í sjnum veldi og visdómi.« Og Augustin tók dreymin sum eini boð frá Gudi um, at hin alvalda Gud vildi ein lítill skapningur aldri vera førur fyrri at útgrunda og forklára, so at hann í síni veran og virkan lá opin og útbreiddur fyrri mannnaviti.

Ti verður tað í kristna boðskapinum ferð eftir ferð, at vit menniskju koma at standa í undran yvir Guds virkan, og hann vil mangan mæta mótmæli av monnum, tá ið mannnavitið heldur Guds veg vera lögman og ófatandi. Soleiðis kom Jesu krossur at standa sum eitt mótmælismerki, og kortini var hann Guds vegur til frelsu fyrri hvønn tann, sum trýr, ella sum Paulus apostul tekur til: Vit boða Krist krossfestan, Jødum ein meinboga, men heidningum ein dárskap, men sjálvum hinum kallaðu, bæði Jødum og Grikkum, Krist, Guds kraft og Guds

visdóm. Og eisini dagsins boðskapur um Jesus, sum er gitin av heilagum Anda og borin í heim av Mariu moy, er mongum eitt mótmælismerki. Og kortini hoyrir hesin boðskapur óloysandi saman við boðskapinum um Jesus, at Gud læt einborna son sín verða ílatnan okkara veika, synduga hold, fyrri at ganga okkara veg gjøgn-um liv og deyða og stríða okkara stríð móti djevlunum og øllum tí, sum vil skilja okkum frá Gudi.

Og so leingi nakar er, sum hóast øll mótmæli torir at stiga fram og játta sína kristnu trúgv, skal tað ljóða: Eg trúgvi í Jesus Krist, Guds einborna Son, váran Harra, sum er gitin av Heilagum Anda, borin í heim av Mariu moy. Og í hesi trúgv eiga vit lívið hitt æviga. Sanniliga er tað satt.

T.B.

Christianskirkjan í Klaksvík

Vit fara í dag undir ein nýggjan tått í blaðnum, sum vit hava nevnt KIRKJUR Í FØROYUM. Hvønn leygardag fara vit at hava eina mynd og stutta frásøgn um eina føroyska kirkju.

Tann fyrsta er Christianskirkjan í Klaksvík

Kirkjan er teknað av Peter Koch, arkitekti. Hon er bygd úttan um altarmyndina, sum er ein fresko, upprunaliga málað í Viborg dómkirkju av professaranum Joakim Skovgaard í 1901. Í 1910 varð hon tikin av veggnum og ferd yvir á lærift, tí tað vætti inn gjøgnum hann, og myndin kundi farið fyrri skeyti. Hon varð hongd á Statens Museum for Kunst, men kom ikki til sín rætt har.

Tá grundarsteinurin varð lagdur, segði Peter Koch, at sær hevði altíð tókt synd í teimum villu djórnum, tá hann sá tey í býri, og hevði hann hug at sleppa teimum út. Somu kenslu hevði hann havt yvir fyrri hesi myndini, tá ið hann sá hana á lista-savnum, og hann var fegin um at veita henni verduga tilveru. Rubow, stjórnir Statens Muse-

um for Kunst, beyð Koch hana, sum altarmynd, men Koch hevði ongantið fyrr havt høvi til at bygt eina so stóra kirkju. Hann bjóðaði okkum myndina, vit tóku av, og er hon nú deponerað her í kirkjuni. Myndin verður roknað fyrri at vera høvudsverkið hjá Skovgaard; hesin verður annars mettur at vera størsti freskomálarin í Norðurlondum síðan miðeldina. Fremmandir, ið ætla sær at studera Skovgaard leita nú í hópatali til Klaksvíkar.

Fornur byggiháttur

Hetta er tann fyrsta stóra kirkjan í Norðurlondum, sum er bygd eftir fornur norðrum byggihátti. Takkonstruktiónin er tann sama sum í vikingaeldini, og soleiðis sum hon er varðveitt hjá okkum í teim føroysku royk-

stovunum, og teimum føroysku bygdakirkjunum. Henda takkonstruktión visir seg at vera væl egnað til kirkjubygningar. Vit hava her í kirkjuni betri akustik enn í nakrari aðrari av somu stodd.

Kvistarnir á síðunum og tremmurnar á vestursíðuni hava neystini í fjør-uni inspirerað arkitektin til. Koch varð, meðan hann bygdi kirkjuna, greiður yvir, at eingin tjóð í verðini hevur verið so nær knýtt at sjónum sum hin føroyska, og hesum vildi hann geva útrykk fyrri við neystunum og bátinum, sum hann lat hongja uppí kirkjuna. Báturin er eitt brot úr Føroya kirkjusegu. Hann er tann seinasti báturin, sum varð bygður til prestakallið á Viðareði, sum fyrr skuldi halda tvey áttamannafer, eitt til prestin at ferðast við, og

eitt til teirra í sóknini, sum vóru ov fátæk til at eiga bát. Í 1912 varð báturin seldur til Fugl-nalmuseinum. Hann er funnin í einum kirkju-toftum í Norðursjælland, og kenir menn siga, at hann er ein gomul offur-skál (Hlautbolli), sum upprunaliga hevur staðið í einum heidnum gudahovi sum offurbolli. Sostatt er hann kanska elsti skirn-arfuntur, sum er í nýtslu í Norðurlondum, kanska tann elsti í øllum heim-inum. Skálin sjálf er úr granitti, fóturin av bas-alti, hann er gjørdur í Havn. Á vesturgalvinum er ein rútur av litadum glasi, sum skal avmynda Kristus sum heimsins ber-andi meg. Rosettin er gjørd av listakvinnuni frú Ullrikku Marseen.

Elsti skirnarfuntur

Men tað er eisini ein

annar lutur í kirkjuni, sum er sera forvittisligur. Hesi skirnarfunturin, sum fingin er frá Natio-nalmuseinum. Hann er funnin í einum kirkju-toftum í Norðursjælland, og kenir menn siga, at hann er ein gomul offur-skál (Hlautbolli), sum upprunaliga hevur staðið í einum heidnum gudahovi sum offurbolli. Sostatt er hann kanska elsti skirn-arfuntur, sum er í nýtslu í Norðurlondum, kanska tann elsti í øllum heim-inum. Skálin sjálf er úr granitti, fóturin av bas-alti, hann er gjørdur í Havn. Á vesturgalvinum er ein rútur av litadum glasi, sum skal avmynda Kristus sum heimsins ber-andi meg. Rosettin er gjørd av listakvinnuni frú Ullrikku Marseen.

Kirkjan kostaði umleið 2 mill. kr. at byggja. Meira enn helmingurin av hesi peningahædd er givin av Fonden for Fæderlan-dets Vel. Hin helmingin hevur kirkjufólkið fingið til vega. Kristian kongur X var protektor, og fekk tí kirkjan navnið Christians-

kirkjan. Hon er vígd minnum um teir føroysku sjómenninar, sum lótu liv undir seinasta heimsbardaga.

Kirkjan hevur umleið 1000 sitipláss, men tann dagin hon varð vígd — hin 7. juli 1963 — har Friðrikur kongur saman við trúarvinginum prins-essunum Benediktu og Annu Mariu, var hjá-staddur vóru eini 2000 fólk inni.

Alt innbúgvíð er givið, Altartalvan av Statens Museum for Kunst, skirnarfunturin av Natio-nalmuseet, tann litadi glas-rúturin av Statens Kunst-fond, báturin av teimum sum áttu hann og arki-tektnum. Lampur, nummartalvar, kirkju-stólar og prædikastólurin av Dansk-Færøsk Kultur-fond, minningartalvar av Tryggingarsambandin-um, og fóturin undir skirnarfuntinum av kirkjuráðnum.

Prestarnir í Norðoya Vestara prestagjaldi í dag eru Jákup Magnussen sum er sóknarprestur, og Henning Bøgesvang, sum er búfastur kapellannur.

Ópostað
(Electrolux
rindar
postgjaldið)

50

ELECTROLUX
Postbox 160
3800 Tórshavn

Navn: _____

Bústaður: _____

Kannað posthúsinum